

Ponadto Rada uważa, że w każdym razie wybór, jakiego ustawodawca dokonał w rozporządzeniu nr 1367/2006, jest całkowicie zgodny z konwencją z Aarhus. W tym względzie dokonana przez Sąd wykładnia art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus jest błędna, gdyż nie uwzględniła swobody działania, jaka przysługuje stronom konwencji.

Rada wnosi zatem o uchylenie wyroku Sądu w ww. sprawie i o ostateczne rozstrzygnięcie sporu poprzez oddalenie w całości skargi skarżących.

- (¹) Wyrok Trybunału dnia 7 maja 1991 r. w sprawie C-69/89 Nakajima przeciwko Radzie, Rec. s. I-2069.
- (²) Wyrok Trybunału dnia 22 czerwca 1989 r. w sprawie C-70/87 Fediol przeciwko Komisji, Rec. s. 1781.
- (³) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).
- (⁴) Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., zatwierdzona decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-338/08 Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 sierpnia 2012 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-405/12 P)

(2013/C 9/46)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver, J.-P. Keppenne, G. Valero Jordana, P. van Nuffel)

Druga strona postępowania: Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe, Rzeczpospolita Polska, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-338/08;
- rozstrzygnięcie sporu co do istoty i oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 lipca 2008 r.;
- obciążenie skarżących w sprawie T-338/08 kosztami Komisji w tej i w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut odwołania jest taki sam jak w sprawie C-403/12 P.

W zarzucie drugim Komisja podnosi, że Sąd dokonał błędnej wykładni zakresu zastosowania art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus (¹) w świetle art. 2 pkt 2 akapit drugi tej konwencji, orzekając iż rozporządzenie (WE) nr 149/2008 (²) nie zostało przyjęte przez Komisję działającą „jako władza ustawodawcza” w rozumieniu wspomnianego art. 2 pkt 2 akapit drugi.

- (¹) Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., zatwierdzona decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 149/2008 z dnia 29 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez ustanowienie załączników II, III i IV ustalających najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości dla produktów wymienionych w załączniku I do wymienionego rozporządzenia (Dz.U. L 58, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) w dniu 21 września 2012 r. — Siegfried Pohl przeciwko ÖBB Infrastruktur AG

(Sprawa C-429/12)

(2013/C 9/47)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Siegfried Pohl

Strona pozwana: ÖBB Infrastruktur AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy obowiązujące aktualnie prawo Unii, a w szczególności
  - 1) zasada równego traktowania będąca ogólną zasadą prawa Unii,
  - 2) ogólna zasada zakazu dyskryminacji ze względu na wiek w rozumieniu art. 6 ust. 3 TUE i art. 21 karty praw podstawowych,
  - 3) zakaz dyskryminacji wynikający ze swobody przepływu pracowników przewidzianej w art. 45 TFUE,
  - 4) dyrektywa 2000/78/WE (¹),